

TOTS SANTS

Qui són els sants? Els sants són homes i dones com nosaltres que han sabut dir "Sí" a Déu i als germans en la situació concreta que els ha tocat de viure.

Totes aquestes persones –no solament els sants que són als altars, a la "llista oficial" de l'Església– sinó tota aquella "immensa multitud" de què en parla l'Apocalipsi, i que són a la "llista de Déu". Perquè per a Ell res no passa desapercebut, ni que sigui donar un vas d'aigua com ens va dir Jesús en certa ocasió.

Són persones com nosaltres, que han tingut les mateixes ocupacions i les mateixes dificultats, però que han sabut viure fent el bé i estimant.

En una època en què no abunden les notícies positives ni els models de vida coherents; val la pena que ens adonem que els sants són un regal de Déu a la humanitat: són una llum enmig de la foscor.

Cadascú escull un camí en la vida. El camí que han seguit els sants és aquell que ens ha anunciat l'Evangelí: El de les benaurances. És el camí que segons Jesús porta a la felicitat. No solament en arribar a la fi de la nostra vida, sinó ja ara en aquesta terra.

Jesús a les benaurances ens diu que si volem ser feliços ens hem d'obrir a Déu i als germans, que hem de pensar més en la felicitat dels altres que en la nostra.

DIFUNTS**FE I ESPERANÇA EN LA VIDA ETERNA**

A les catacumbes, en les sepultures cristianes dels primers temps, hi ha escrita sovint una frase que és el millor desig que es pot tenir per una persona que ha mort: "Que visquis en Déu".

Aquesta és la nostra fe i la nostra esperança: què més enllà del camí d'aquest món, més enllà del trencament terrible que suposa la mort, estem cridats a compartir una vida plena i definitiva: la vida mateixa de Déu.

No, no sabem com és, aquesta vida. I més val que no intentem imaginar-la. Però tot i no saber-ne res, estem segurs que els braços amorosos del Pare ens acolliran per sempre. Units amb Jesús que va estimar fins a la mort cruel de la creu i ara ressuscitat d'entre els morts, ens crida a seguir el seu mateix camí en aquest món i més allà d'aquest món.

COSTUMS I TRADICIONS

Tots Sants, el primer de novembre, és una festa dedicada al record dels avantpassats. S'escau en un temps de transició. Els hàbits de les persones canvien i es preparen per als mesos de fred i foscor creixent. La natura després de l'esclat de l'estiu, entra en un temps de mort aparent, les fulles dels arbres cauen, no hi ha flors i les plantes semblen adormides. No es estrany que en l'antigor moltes cultures haguessin instituït en aquest moment una festa en record dels difunts.

Un costum bàsic de la festa ha estat la visita als cementiris, guarnir les tombes dels familiars i d'altres persones conegudes.

La celebració tenia, però, un clar sentit domèstic; la família es reunia i recordava els difunts menjant castanyes, resant el rosari. També s'encenien candeles o llums davant les fotografies dels familiars. Són propis d'aquests dies tres menjars especials: castanyes torrades, moniatos i panellets.

El culte als morts es manté fins al dia d'avui. Normalment es diu una Missa en honor als morts i després es fa una visita al cementiri per dur flors i arreglar les seves tombes.

Des del principi del segle IX se celebra la festa de Tots Sants, dedicada a tots aquells que pel comportament en vida s'han guanyat un lloc al paradís, l'1 de novembre.

Al segle XI l'ordre monàstica de Cluny va instituir el dia de Commemoració dels Fidels Difunts per pregar per tots els morts. Popularment, el conjunt d'ambdues festes ve prendre la denominació genèrica de TOTS SANTS.

Mn. Josep Maria Cebrià

INFORMACIONS

✓ BAPTISMES

- Durant el mes de setembre tingueren lloc els següents bateigs:
Ares Burgos Cruel, 20.09.2014

✓ DEFUNCIONS

- Durant els mesos de setembre i octubre tingueren lloc les exèquies de:
Angel Lafon Ruche, 05.09.2014
Serafí Vidal Sala, 17.10.2014
Vicenta Martínez García, 18.10.2014

✓ INTENCIONS DEL SANT PARE

- **General:** Perquè les persones que pateixen la solitud sentin la proximitat de Déu i el suport dels germans.
- **Missional:** Perquè els seminaristes, religiosos i religioses joves tinguin formadors savis i ben preparats.

✓ INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL

- Pels pobres, els malalts i els qui sofreixen en l'ànima o en el cos, perquè trobin en la vinguda de Crist i en la nostra caritat el consol, l'ajuda i la fortalesa que necessiten.

✓ ALTRES

- **Jubileu amb motiu del V Centenari de Sta. Teresa de Jesús:** El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha signat un decret perquè, a partir del 15 d'octubre, i amb motiu de l'Any Teresià, es pugui rebre la gràcia del Jubileu al Santuari de Santa Tereseta de l'Infant Jesús, de Lleida.

Condicions per rebre la indulgència plenària: confessió sacramental, comunió eucarística i oració per les intencions del Sant Pare. Es podrà rebre un cop al dia.

Els fidels físicament impeditos podran beneficiar-se de la gràcia del Jubileu, unint-se espiritualment a les celebracions jubilaris i pregant un Parenostre i Credo, des del lloc on estiguin, també un cop al dia.

PASSATEMPS

Completa els espais vuit i obtindràs un bonic poema de Sta. Teresa de Jesús

_A_A TE T__E,
N_D_ TE E__A_TE,
T__O _E _A_A,

D_OS _O SE M__A,
LA _AC__NC_A
_OD _ LO A__A__A;

QU__N A D__S TIEN_,
AD LE FA__A:
SOLO DIOS BASTA.

Santa Teresa va néixer a Àvila el 28 de març de 1515. Als 8 anys l'oncle l'enxampà amb el seu germà Rodrigo intentant anar a terra de moros per a ser màrtirs.

Als 14 anys morí la seva mare. De joveneta, aficionada a llegir novel·les que li emplenaven el cap de núvols, portava una vida desenfadada. El seu pare decideix internar-la al col·legi de les Agustines d'Àvila. Més tard, llegint llibres de pietat, es planteja la vocació religiosa i al 1535 es fuga de casa i marxa al monestir de l'Encarnació amb el disgust del seu pare que al final accedeix. Va sortir del convent en més d'una ocasió per malaltia. Al 1544 el seu pare mor.

Teresa no estava contenta amb el règim obert i la vida conventual relaxada. El 1554 va plorar davant un Crist demanant forces per a no ofendre'l. Des d'aquell moment la seva oració mental s'omple de visions i experiències místiques. Amb un grup de joves comença la reforma del Carmel.

Al 1562 fundà un convent però s'aixecaren moltes veus en contra. Teresa ho abandonà deixant quatre novícies i tornà a l'Encarnació per obediència. Molta gent l'acusa de visionària i es jutjada per la Inquisició. Poc després arribaren instruccions i la autorització per fundar més convents.

Treballadora incansable compaginà el govern de l'Ordre, les fundacions dels convents i la redacció dels seus llibres que escriu per obediència als seus confessors. Va morir el 15 d'octubre del 1582. Va ser beatificada al 1614, canonitzada al 1622 i nomenada doctora de l'Església al 1970.

AGENDA PASTORAL NOVEMBRE

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
01	Visita pobles. Tots Sants	Vilaller 11:00
	Eucaristia. Tots Sants	Pont de Suert 12:00
	Sant Rosari	Cementeri Pont Suert 16:00
	Sant Rosari	Església de Vilaller 17:00
	Venda espelmes pels necessitats	Atri església Pont 18:00
	Eucaristia anticipada	Pont de Suert 20:00
02	Eucaristia dominical	Pont de Suert 12:00
	Visita pobles. Eucaristia	Vilaller 11:00 y 17:00
	Visita pobles. Eucaristia	Malpàs 16:00
	Visita pobles. Eucaristia	Castellars 19:00
03	Reunió Arxiprestat	Lleida 11:00
08	Visita pobles. Eucaristia	Perves 11:00
	Visita pobles. Eucaristia	Les Iglésies 12:00
09	Visita pobles. Eucaristia	Senet 13:00
11	Visita pobles. Eucaristia	Llesp 11:00
	Visita pobles. Eucaristia	Castellars 20:00
12	Trobada amb l'Associació Patrimoni	Coll 11:30
13	Reunió Consell Pastoral Vilaller	Vilaller 17:00
13	Reunió Consell Pastoral Pont de Suert	Pont de Suert 7:30
15	Celebració matrimoni Raúl Perán Giménez-Aurora Vidal Rosó	Remei 12:00 hores
16	Visita pobles. Eucaristia	Llesp 13:00
17	Recés de preveres	Lleida 9:00
19	Eucaristia	Residència Gent Gran 11:30
22	Excursió integrants del grup d'Ermites.	Les Bordes 13:00
23	Visita pobles. Eucaristia	Vilaller 11:00
27	Reunió matrimonis	Rectoria 20:00
28-29	Gran recapte d'aliments a Catalunya (Banc d'aliments-Càritas)	Botigues del poble

CATEQUESI DE BENET XVI PER ALS NENS DE PRIMERA COMUNIÓ

Andreu: Estimat Papa, quin record tens del dia de la teva primera comunió?

Benet XVI: Recordo bé el dia de la meva primera comunió. Va ser un bonic diumenge de març, fa 69 anys. Era un dia de sol; era molt bella l'església i la música; eren moltes les coses boniques i encara les recordo. Érem uns trenta nens i nenes de la nostra petita localitat. Però en el centre dels meus records alegres i bells, hi ha aquest pensament: *"Comprendre que Jesús entrava en el meu cor, que em visitava precisament a mi. I, juntament amb Jesús, Déu mateix estava amb mi. I que era un do d'amor que realment valia molt més que tot el que es podia rebre en la vida; així em vaig sentir*

realment feliç, perquè Jesús havia vingut a mi. I vaig comprendre que llavors començava una nova etapa de la meva vida -tenia 9 anys- i que era important romandre fidel a aquesta trobada". Vaig prometre al Senyor: *"Voldria estar sempre amb tu"* en la mesura del possible, i li vaig demanar: *"Però, sobretot, està tu sempre amb mi"*. I així he anat endavant per la vida. Gràcies a Déu, el Senyor m'ha portat sempre de la mà i m'ha guiat fins i tot en situacions difícils. Així, aquesta alegria de la primera comunió va ser l'inici d'un camí recorregut junts. Espero que, també per a tots vosaltres, la primera comunió que rebreu sigui l'inici d'una amistat amb Jesús per a tota la vida. L'inici d'un camí junts, perquè anant amb Jesús anem bé, i la nostra vida és bona.